

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 30 listopada 2022 r.

Poz. 4555

Uchwała Nr 149/g235/P/22

**Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku
z dnia 10 listopada 2022r.**

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 1668), art. 91 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm.), art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r. poz. 1452 z późn.zm.) - Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr LVII/546/2022 Rady Gminy Krokowa z dnia 20 października 2022 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na terenie Gminy Krokowa

stwierdza w badanej uchwale nieistotne naruszenie prawa polegające na nieprecyzyjnym określeniu przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości w zakresie budynków o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Uzasadnienie

W dniu 21 października 2022 r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr LVII/546/2022 Rady Gminy Krokowa z dnia 20 października 2022 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na terenie Gminy Krokowa, zaś w dniu 10 listopada 2022 r. była ona przedmiotem badania przez Kolegium tut. Izby.

Analiza treści powyższej uchwały wskazuje, że jest ona obarczona wadą o charakterze nieistotnego naruszenia prawa.

Kolegium tut. Izby ustaliło, że w § 1 pkt 4 badanej uchwały Rada Gminy określiła stawkę podatku od nieruchomości dla "budynków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń - 5,87 zł od 1m² powierzchni użytkowej".

Tymczasem z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że: *Rada Gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że stawki nie mogą przekroczyć rocznie: od budynków lub ich części: związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń - 4,27 zł od 1m² powierzchni użytkowej (aktualna stawka maksymalna od tego rodzaju przedmiotu opodatkowania to 5,87 zł od 1m² powierzchni użytkowej).*

Ustalając zatem stawki podatku od nieruchomości obowiązujące w roku 2023, Rada Gminy zastosowała przywołany wyżej przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, pomijając zapis: *"lub ich części"*.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Kolegium tut. Izby, Rada Gminy Krokowa w sposób nieistotny naruszyła przepis art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zobowiązujący radę gminy do

ustalenia stawki podatku od nieruchomości dla wymienionego w tym przepisie przedmiotu opodatkowania w sposób ściśle w nim określony, tj. poprzez przytoczenie całego opisu przedmiotu opodatkowania.

Wskazane powyżej postanowienia uchwały, niezależnie od tego, że naruszają art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ww. ustawy, mogą prowadzić do trudności w zakresie jej stosowania.

Podkreślić należy, że ustawodawca w sposób precyzyjny określił przedmioty opodatkowania podatkiem od nieruchomości. W konsekwencji cechy przedmiotu opodatkowania nie mogą być określone w sposób dowolny, lecz rada gminy musi ściśle przestrzegać zakresu upoważnienia ustawowego. W ocenie Kolegium tut. Izby uchwała rady gminy powinna każdorazowo precyzować stawki podatkowe wraz z opisem przedmiotu opodatkowania tak, żeby adresaci regulacji w niej zawartych nie mieli wątpliwości co do zawartych w niej zapisów. Kolegium tut. Izby podkreśla, że badana uchwała, będąca - w myśl art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym - aktem prawa miejscowego, kierowanym do ogółu odbiorców, powinna być zredagowana w sposób czytelny, zrozumiały i precyzyjny (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 19 września 2008 r., sygn. akt II SA/LU 485/08, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 października 2005 r. sygn. akt II SA/Wr 385/05). Ponadto, zgodnie z przepisami § 6 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 283), przepisy aktów normatywnych redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

Ze względu na to, że Rada Gminy może do końca bieżącego roku doprecyzować ww. przedmiot opodatkowania poprzez uwzględnienie całej treści cytowanego wyżej przepisu, Kolegium tut. Izby uznało, że powyższa nieprawidłowość stanowi nieistotne naruszenie prawa.

Jednocześnie Kolegium Izby podkreśla, że stwierdzenie nieistotnego naruszenia prawa przez organ nadzoru nie zwalnia Rady Gminy z obowiązku usunięcia stwierdzonej nieprawidłowości i ustalenia stawek podatku od nieruchomości wraz z opisem przedmiotu opodatkowania w sposób ściśle określony w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Mając powyższe na uwadze Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Postępowanie sądowe jest wolne od opłat sądowych.

Przewodniczący Kolegium

Roman Fandrejewski

Zastępca Prezesa

Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku